

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3436

гр. София, 24.07.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в закрито заседание на 24.07.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **3632** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по искане на О. Х. Т. за спиране изпълнението на разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководител „ПО“-СУСО, потвърдено при административното му обжалване с решение № РО-164/19.03.2012г. на гл.директор на СУСО.

Жалбоподателят Т. след като съдът му е указал възможността по всяко положение на делото до влизане на решението по него може да иска спиране изпълнението на спорния акт при доказване на условията по чл.166, ал.2 от АПК, а именно, че допуснатото по силата на закона предварително изпълнение би могло да му причини значителна или труднопоправима вреда и след като с протоколно определение от 25.06.2012г. съдът е оставил без уважение недоказано искане за спиране, поддържа отново искане за спиране изпълнението на обжалваното разпореждане като се позовава на обстоятелството, че няма други доходи и разпореждането ще му причини трудни и значителни вреди. В заявление от 29.06.2012г. представя декларация за материално и гражданско състояние, служебна бележка от бюро по труда за регистриран като безработен и писмо от ТЕЛК за явяване за преосвидетелстване. Мотивира се, че спирането на пенсията за инвалидност ще му причини значителна и трудно-поправима щета на здравословното и социално положение като липса на средства за лекарства, медицинска помощ, лечение и средства за съществуване. За извършване на изискваните от ТЕЛК медицински изследвания, консултации и други за явяване на преосвидетелстване ще са му необходими поне 400 лв., с които не разполага. По отношение на възражението на ответника, че фигурира в Търг.регистър като ЕТ и едноличен собственик на капитала на ТД сочи, че ЕТ О. Т. е с прекратена дейност 01.12.2002г. като прилага осигурителна книжка с това отбелязване, а от 23.08.2010г. заличено обстоятелството, заличен управител и собственик О. Т.. Декларира, че не е получавал и не получава възнаграждения, заплата или каквито и да било други доходи от фирмата и че няма отношения с посоченото ООД. Позовава се

на вписване в Търговския регистър. С разпореждане от 18.07.2012г. съдът е указал на Т. да уточни поддържа ли искането си за спиране съобразно данните в декларацията от 29.06.2012г., включително и молба от 05.07.2012г. и предвид датата на преосвидетелстване от ТЕЛК (ако такова е проведено и е налице подновяване на срока на пенсията за инвалидност) и да уточни твърдението си, че [фирма] е с прекратена дейност от 01.12.2002г. и че тези данни са вписани в Търговския регистър, както и да декларира изрично дали осъществява търговска дейност и има доходи от нея в качеството си на ЕТ О. Т. с ЕИК[ЕИК] с вписване в Търговския регистър от 03.09.2010г. Със заявление от 20.07.2012г. жалбоподателят заявява, че поддържа искането си за спиране на изпълнението съобразно данните в декларацията от 29.06.2012г. и заявление от 05.07.2012г. Сочи, че било проведено преосвидетелстване от ТЕЛК и е установена трайно намалена работоспособност 54%, но нямало все още решение на НОИ и подновяване на пенсията за инвалидност. Декларира, от една страна че ЕТ О. Т. е с прекратена дейност от 01.12.2002г., позовавайки се на отбелязаното от осигурителната книжка, от друга декларира изрично, че не осъществява търговска дейност и няма доходи от такава в качеството си на ЕТ О. Т. с ЕИК[ЕИК] с пререгистрация ТР 03.09.2010г.

Ответникът в с.з. и в подробно писмено становище аргументира доводи за неоснователност на искането. Не били представени сигурни и категорични доказателства, че жалбоподателят не разполага с други доходи (не били представени доказателства за прекратяване на дейността на ЕТ и статуса му бил развиващ дейност) от изпълнението, от значение било предстоящо преосвидетелстване, за което лицето е повикано и съответно възобновяване на отпуснатата пенсия, зависимост на превръщането на срочната инвалидна пенсия поради общо заболяване в пожизнена от бъдещо несигурно събитие – лицето навърши възрастта по чл.68, ал.1 от КСО през срока, за който му е определена трайната намалена работоспособност, като в случая към датата на изтичане на срока на инвалидност 01.07.2012г. жалбоподателят не е навършил законово изискваната възраст. Ако бъде допуснато спиране според ответника ще се стигне до плащане на суми без основание. Прекратяването на плащането на СУСО на пенсията за инвалидност поради общо заболяване било обусловено от изтичане на срока на инвалидността, определен в експертно решение на ТЕЛК и след неговото изтичане до влизане в сила на експертното решение на ТЕЛК лицето няма право на пенсия, защото няма да е изпълнен фактическият състав както на чл.74 от КСО, така и на чл.30, ал.1 от НПОС.

Съдът намира искането за спиране допустимо и основателно поради следните съображения:

Предмет на оспорване в основното производство по делото е решение на № РО-164/19.03.2012г. на Главния директор на СУСО, с което е оставена без уважение жалбата на Т. срещу разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководител ПО. Предмет на искането за спиране е изпълнението на потвърденото с обжалваното решение, респективно и предмет на оспорване по делото, разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководител ПО. Със същото отпусната на жалбоподателя от 07.07.2009г. пожизнено пенсия е определена да се изплаща от 01.01.2012г. до 01.07.2012г.

Искането за спиране изпълнението на посоченото решение е допустимо защото: Разпореждането за което е издадено представлява такова по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2 – конкретно такова по б. "а" КСО и съгласно разпоредбата на чл.118а, ал.1

обжалването не спира изпълнението им, предвид което и това, че не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, спирането може да се постанови в хипотезата на чл. 166, ал. 4 от АПК при условията на разпоредбата на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Доколкото въз основа на посоченото разпореждане изплащането на пенсията за жалбоподателя е до 01.07.2012г., вместо посоченото в предходното разпореждане от 26.09.2009г. пожизнено отпускане на пенсията, налице е правен интерес за жалбоподателя. Искането за спиране по арг. от чл.166, ал.2 от АПК може да се прави при всяко положение на делото до влизане в сила на решението.

Искането за спиране изпълнението на посоченото решение е и основателно защото: От представената по делото декларация от жалбоподателя и бележка от БТ се установява, че същият е регистриран като търсещо работа лице. Налице са и данни за общо заболяване, водещо до намаляване на работоспособността. В декларация от 29.06.2012г. същият декларира своето семейно и имуществено положение, от което следва извода, че няма други доходи освен процесната отпусната му пенсия за инвалидност в размер на 200.59 ст., притежава идеална част от апартамент за живеене, няма друго недвижимо имущество и доходи. От така заявените данни и липсата на доказателства от страна на ответника за опровергаване на твърдения отрицателен факт за липса на доходи и имущество, извън декларираното и данните за констатирано общо заболяване (обуславящо процент намалена работоспособност, макар и с изтекъл срок, в процес на ново освидетелстване), съдът намира, че жалбоподателят установява по делото твърдението си, че спирането на пенсията за инвалидност ще му причини значителна и труднопоправима вреда, защото тя е единственият му доход и обезпечава съществуването му. Спирането на посочения единствен източник на средства за жалбоподателя би могло да застраши живота и здравето му при липса на средства за ежедневни жизнено нужди от храна, енергия и др., лекарства, медицинска помощ, лечение и въобще средства за съществуване.

Изводът от декларираните данни за липса на достатъчно доходи и имущество за задоволяване на жизнените нужди на жалбоподателя без спорната пенсия, е че предварителното изпълнение на атакуваното административно решение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за Т. по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. За да е налице основание за спиране е достатъчно съществуването на вероятност за настъпването на такива вреди, който извод се налага от тълкуването на израза "би могло". В случая такава вероятност съществува. В този смисъл съдът съобрази практиката на ВАС на РБ - определение № 8064/08.06.2011г. по адм.дело № 7227/2011 и определение № 4585/29.03.2012 по адм. дело № 2760/2012г, ВАС – Шесто отд.

Що се отнася до възраженията на ответника във връзка с упражняване на търговска дейност се установява следното при справка в публичния Търговски регистър: На 23.08.2010г. в Търговския регистър е заличено вписване на обстоятелството О. Х. Т. като управител на [фирма]. За [фирма] с ЕИК[ЕИК] има вписване в Търговския регистър от 03.09.2010г. В декларация В молба от 05.07.2012г. Т. изрично декларира, че не осъществява търговска дейност и няма доходи от такава в качеството си на ЕТ О. Т.” с ЕИК[ЕИК] с пререгистрация в ТР 03.09.2010г. Независимо, че се установи, че за жалбоподателя е налице вписване на търговско качество и няма данни да е подал официално искания/декларации пред компетентните органи за заличаване на това му качество или за неосъществяване на търговска дейност, то това обстоятелство не води

безусловно до извод, че лицето има доходи от дейност в това му качество. В настоящото производство от значение за преценката на съда за възможните вреди е дали лицето има доходи, извън спорната пенсия, които да обезпечат съществуването му, а не дали е регистриран или не като търговец. При положение, че лицето изрично декларира пред настоящия съд, че няма други доходи освен посочената пенсия и при липса на доказване от ответника на обратното като положителен факт – наличие на други доходи, то няма разумно основание да не се приеме за достоверен така декларирания от жалбоподателя факт относно получаваните от него доходи и имущественото му състояние.

Доколкото към момента няма данни за подновяване на пенсията на основание преосвидетелстване (макар жалбоподателят да твърди в молбата от 20.07.2012г., че е проведено преосвидетелстване от ТЕЛК и е установена трайно намалена работоспособност 54%, но липсвало решение от НОИ), то все още за лицето стои правния интерес от спирането най-малко до разпореждане на пенсионния орган съобразно такова ново освидетелстване.

Предвид горното и на основание чл.166, ал. 3 и 4 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на решение № РО-164/19.03.2012г. на гл.директор на СУСО и потвърденото с него разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководител „ПО“-СУСО до приключване на адм.дело № 3632/2012г. на АССГ с влязъл в сила съдебен акт.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ в 7-мо дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се връчи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: